

BODNÁR LÁSZLÓ

LÉLEKDALOK

Rím Könyvkiadó

BODNÁR LÁSZLÓ

LÉLEKDALOK

Tokaj, 2005

ISBN 963 78 68 X

©Bodnár László
Rím Könyvkiadó

Kiadja: Rím Könyvkiadó

Rím Nyomda, Tokaj
M. sz: 3-2005

BEVEZETŐ

Bodnár László ötödik verseskötetét tartja kezében a Kedves Olvasó. Az *Ismered jól a Tengert* (1998); *A végtelen bölcsője Anyám* (1999); *Áldott Éden* (2000); *Harmóniák* (2003) című könyvei után – most szerelmi költészetéből ad szerény válogatást.

Ötven vers – meghatóan szép vallomások az emberi kapcsolatok, vágyak és meghitt pillanatok örökkévalóságából: „Öllek, mint a szél a fákat, / hajnalt az est, Nap az árnyat. / Szivárványként ezer színnel / rajzollak meg szerelemmel.” – *Öllek*; „Hordalak magamban, mint végtelen fényt, / boldog kincsemet, egy álmot, hű reményt. / Úgy vagy éjjelem, hogy nincs már egy napom, / mely múlna nélküled s emléked hagyom.” *Szerelmem oltalom*; „Hazátlanul bolyongtam ön, / míg a szíved nem lett enyém. / Kerestelek égen, földön, / vágyaimat titkon őrzöm. // De egyszer csak rám nevettél, / szép virágot kézbe vettél. / Csókot adtál, édes álmot, / hajad selymén szellő játszott.” – *Énekek éneke*. Az előbbieken idézett versekben a szerelem, a vágy fogalmi síkon való kimondása figyelhető meg, míg a kötet több darabjában az úgynevezett tárgyiasult szerelem képekben történő láttatása erőteljesebb: „Kék tenger, két tündér szemed, / partján a Nap, följön s lemegy.” - *Istennő szonett*; „Sorsom keresztje fájdalom, / szívemre zúdult árvaság. / Boldogság szirma könnyvirág, / hervadtán nyílik arcomon. // Üres mosoly a szájalom, / sárga levél, tört őszi ág. / Szél integet s mi búcsúzánk, / eső kopog az ablakon. // Magam temetve gyászolom, / borongó felhő-álmokon, / vak árnya már a túlvilág. // Ködként terjengő bánatom, / égből lehulló fátyolon, / Napot takarva, vért szítál.” – *Kőkönyv*; „Márványba véssett szavak maradtak, / a szépség emlékeliszkjein. / Merengve múltam tűnő képein, / ezerszer áldva, megátkoztalak.” – *A szerelem emlékműve*.

Mint a könyv címadó verséből – *Lélekdalok* – is kiérezhető, Bodnár László szerelmes versei rendkívül őszinte, a kiszolgáltatottságig kitárulkozó alkotó személyes vallomásai. Megosztja velünk örömeit, fájdalmas vágyakozásait; és közben a sorsköltészet elementáris erejével villantja fel környezete társadalmi hátterét.

A kötet legérettebb versei: *Öllemek; Mosolyod őrzöm; Tőled szép; Fénytánc; Énekek éneke; Lélekdalok; Őszi lány; Szellőjáték; Téli ének; A szerelem emlékműve.*

Összességében elmondhatjuk Bodnár László verseskötetéről: egy rokonszenves, a népi és a modern költészet elemeit egyaránt hordozó lírai gyűjtemény Közvetlen, őszinte hangvételével, nyelvi és képi egyszerűségével „közülünk valónak” érezhetjük alkotót és alkotásait egyaránt.

További sikereket kívánunk számára.

Madár János

JÁTSZOL VELEM

Játszol velem, mint a gyermek,
Szívem fölött, ha elrejtlek.
Éltem húrját megpendítvén,
Könnyű dal hív, vágy és remény.

Felkap, repít szellő szárnyán,
Tavas-ének, himnusz ajkán.
Nyíló mezők, zöldfü rétek
Köztük bujkálnak a fények.

Aranyszínű a Nap arca,
Mosolyát a Földre szórja.
Nem takarja felhőárnyék,
Végtelenben szépen játszik.

Kigyúl szívünk szerelemre,
Álmunk van elrejtve benne,
Egybeforró tűz az ajkunk,
Nyár hevében piruló álmunk.

Játszol velem, test a testtel,
Bújócskázó szenvedéllyel.
Szikrát vet a szív, a mámor,
Vágy szemünkben hogyha tánccol.

1985. április 12.

IFJÚSÁGOM SZERELME

Ifjúságom nyár szerelme
Messze jár már, végtelenbe.
Angyalokkal parolázik,
Csillagok közt Istent játszik.

Esti égen, Hold udvarán,
Sárga fénnel nevet reám.
Emlék csak, mely szívemen ég,
Régi tüze szép kedves még.

Idő szárnyán tova illan,
Szemem könnyén gyöngye csillan.
Álmaimon elmerengve
Eszembe jut néhány éve.

Mikor nyár volt, mosoly, mámor,
Zöld réten át könnyen táncolt.
Kibontódott lágy sugára,
Rávetülvén az orcámra.

Olyan ő, mint ifjúságom,
Aranyhajú tündér-álom.
Két szemébe, hogyha nézek,
A haláltól már nem félek.

Nekem adta tisztaságát,
Galamb lelke fehér szárnyát.
Rajta vinne szebb világba,
Boldogító új hazába.

1986. február 8.

REGGELI GONDOLAT

Rád simul a reggel teste,
Őz szemedben csillan fénye,
Álma őrzi még a hajnalt,
Csókja íze könnyű harmat.
Szíved ébred vallomásra,
Hívogató nyári táncra.

1986. május 21

RÉGI EMLÉK

Régi emlék jut eszembe,
Karcsú tested szép gyönyöre,
Hamvas arcod vágysugára,
Szemednek szűz, barna láza.

Emlékszem még bronz hajadra,
Hogyan omlott a válladra,
Vallomásod őrzi szívem,
Hordom, óvom, amíg élem.

Elfeledtél, rég elmentél,
Álom csak már, hogy szerettél.
Felderengtél mégis bennem,
Minden szavad él lelkemben.

Isten voltál s én a híved,
Imádkoztam nap-nap érted.
Mégis egyszer elárultál,
Pokol tüzére juttattál.

Eldobva hű szerelmemet,
Csókunk, vágyunk mind elégett.
Nem maradt más, csak az emlék,
Hamuval írt szeretlek még!

1986. június 25.

ÖLLEK

Öllek, mint szél a fákat,
Hajnalt az est, Nap az árnyat.
Szivárványként ezer színnel
Rajzollak meg, szerelemmel.

Úgy leszel te álmom része,
Ahogy csillag éjnek dísze.
Két kezemmel óvlak, féltlek,
A szívemben áldón védlek.

Így vigyázok vágyaidra,
Ifjúságom gyöngyvirága.
Elringatva száz mesével,
Altató dalt zeng az éjjel.

Takaród lesz a gyöngédségem,
Megtalálod a szerelmem.
Nem kérek mást, lásd cserébe,
Szép hűséged, mindörökre.

Öllek mint szél a fákat,
Hajnalt az est, Nap az árnyat.
Szivárványként ezer színnel
Rajzollak meg, szerelemmel.

1986. július 24.

MOSOLYOD ŐRZÖM

Mosolyod őrzöm ártatlan szívemen,
Elrejtve mélyen, ne bántsa senki sem,
Miként a gyermek játékát félti még,
Úgy öllelek át, míg ránk borul az ég.

És álmomban is majd ott ragyogsz velem,
Csillag vágy örökkön, boldog szerelem.
Szemed szép sugára, éltemen a fény,
Lelkemen áttetsző kristályos remény.

Mert nélküled immár nincsen éjjelem,
Árny vagyok csak itt, e földi életen.
Bolyongok egymagam, búsan, céltalan,
S egyre hull a könnyem, fájón, hasztalan.

Mégis őrzöm csóкод hús, szelíd szavát,
Ajkamon dalolva hűség himnuszát.
Hisz tudod rólad szól rég, minden pillanat,
Gyönyör dallama, száz röpke gondolat.

Pengetvén csendesén finom húrjait,
Érzéssel, halkán mesélje álmait.
Vigye majd a szél a hangját messzire,
Mosolyod aranya szívem töltse be.

1987. február 23.

TŐLED SZÉP

Tőled szép minden pillanat,
Nyár heve, vágy, s az alkonyat.
Szemed egén, ahogy a Nap,
Aranyba rejti álmodat.

Csendben lezárva, szelíden,
Messze röpít a szerelem.
S mit ott találsz, egy új világ,
Lelkedben nyíló tűzvirág.

1987. október 11.

SZÉP LELKED SZÍVE

Szelíd kézzel simít arcomon a szél.
Angyalcsókot lehel ajkamra az éj.
A szemem vigyázza őz-szemed színét.
Ráteríti pillám bíbor köntösét.

1998. március 5.

SZEMED FÉNYÉBEN UTAZOM

Ha csillagszemedben lángok tüze ég,
tejutak őrzik az égő szenvedélyt.
Emlékeim már mint fénylő hajnalok,
ragyogják be a Földet, s a Napot.
Újjászületnek az elveszett hitek,
s fellobban, talán még, drága szép szíved.
Együtt keresve a tavasz kék egét,
mindenség alkonyán megjeljük színét.

1999. február 7.

SZÍVVARÁZS

Új tűz keblen rejtekén,
izzó láng szívem kék egén.
Csillag tündöklő éjszakán,
vigasz az élet alkonyán.

Ezerszer elveszett remény,
s a hit, hogy megtalálom én.
Ím, megint itt vagy már velem,
napom sugára, szerelem.

Többé hát nem engedlek el,
bolond vágy ez, mi érdekel.
Keresni kedved, mosolyod,
ha ajkad ajkamon hagyod.

Csak nézni szemed szép színét,
miként rejti el az éjt.
S míg köztünk a nyárszellő cikáz,
a percek gyémánt ajtaját,
kéz a kézben együtt lépjük át.

2000. január 28.

SZERELMEM OLTALOM

Hordalak magamban mint végtelent a fény,
boldog kincsemet egy álmot, hű reményt.
Úgy vagy éjjelem, hogy nincs már egy napom,
mely múlna nélküled és emléked hagyom.

Szent szép tisztaság a Napnak oldalán,
mosoly és derű száz rejtély hajnalán.
Életem vize az ajkad, ajkamon,
kellem és a báj, hűn őrző oltalom.

2000. február 12.

ALLITERÁCIÓK „L”-RE

Lelkem lepke lebegése,
leszáll lassan lágy levélre.
Liliomszál lajtorjáján,
létem lüktet lenyugodván.

2000. február 20.

TÚZLEÁNY

Csillagfényes május este,
találtam rá éjszemedre.
Szelíd partján tüzek égtek,
melengető áldott fények.

Mosolyodban lelkem nyugszik,
sárga holdként föl-föl izzik.
Beragyogja éjjelem s napom,
vezet engem hű utamon.

Ő már lelkem minden vágya,
új életem rég várt társa,
ifjúságom tündérálma.

Szikrát szór a szeme kékje,
napjaimnak szép reménye,
ölelj lágyan szép szívedre.

2000. május 8.

ISTENNŐ SZONETT

Idehívom angyalarcod,
pillangódal könnyű hangod.
Kék tenger, kék tündér szemed,
partján a Nap, följön s lemegy.

Nevetésed arany hajnal,
szívbe rejtőz megvigasztal.
Édes öled menedéke,
varázs percek mámor éje.

Jöjj hozzám, szállj éjkirálynőm.
Hamvas fehér bájos szellőm.
Repülj felém, szűzi felhőn.

Hisz te vagy kit régen vártam.
Örökre már fénybe zártam.
Láng a tested szikravágyban.

2000. július 13

ALLITERÁCIÓK „T”-RE

Tengerek titkát tajtékzó tavaszon,
tündérek tánca tündöklő tájakon.
Tereket tágító tiszta türelem,
tüzeket táplál titoknyi testeden.

2000. február 20.

ALLITERÁCIÓK „R”-RE

Rímbe rejtve ringatózva
Reménysugár rámhajolna.
Rózsás románc reggeleken,
Rólad regél rügye régen.

2000. augusztus 27.

CSILLAGOK KEZÉBEN

Esteli égen a csillagokat nézem,
lámpásuk vezet, ez örök reményem.
Végtelen érzés, lengő őszi szélben,
fény sugar, holdálom, lángszenvédélyben.

Rég izzó parázs, mely égeti a szívem,
ne múljon tüze, Istentől ezt kérem.
Lobogó zsarát, hajnal szép szemedben,
szerelem fáklyáját gyújtsd fel a szívemben.

Azóta is csak azt az éjjelt féltem,
csillagok csókját álom ajkán érzem.
Szunnyadva halkan ölelő kezében,
elpihennek tán a mindenség csendjében.

2000. szeptember 3.

SZERELMES HANGSZEREK

Tested szava tiszta hárfa,
vágy dallamát zongorázza.
Fehér lelked gyöngyharangja,
nap tüzének cimbalmosa.
Csókod dalos fénygitára,
álmokat szó harsonába.
Megpendül a szívnek lantja,
szenvedélyük citerázva.
Békehangod mélytubára,
hűség hangját gordonkázza.
Lobogásunk ősi dobja,
szerelemnek lágy szitára.
Ölelésed csillagtabla,
hajnalt zeng a klarinétba.
Szivárványéj xilofonja,
reménysugár trombitása.

2000. szeptember 7.

FÉNYTÁNC

Mámorodnak tánca csillan,
a nap míg játszik testeden.
Aranyként lebben és suhan,
szerelmes ábránd fellegen.

Fény, mely hű szemedben villan,
most úgy feszül a kék egen,
mint gyöngéd sóhaj boldogan,
ha elmereng az életen.

Ártatlan lelkem nem riad,
míg arcod ring a képeken.
Sosem leszek már hontalan,
táncban keringő lépteken.

2000. szeptember 28.

ÉNEKEK ÉNEKE

Hazátlanuk bolyongtam én,
míg a szíved nem lett enyém.
Kerestelek égen, földön,
vágyaimat titkon őrzöm.

De egyszer csak rám nevettél,
szép virágot kézbe vettél.
Csókot adtál, édes álmod,
hajad selymén szellő játszott.

Megpillantván szelíd orcád,
szemed mondta el a vágyát.
Tűz lobban el lelked mélyén,
andalodtam szenvedélyén.

Így történt, hogy akkor éjjel,
enyém lettél tiszta hittel.
Párnánk volt a Holdnak fénye,
álmaink hű teljessége.

2000. november 1.

SIRÁLYKERINGŐ

Mint gyöngye szívem szíveden,
sirály kering a kék egen.
Fehérlő szárnyán szél suhan,
szépséget hozva hangtalan.

Leszáll egy percre lelkemen,
merengve halkan éltemen.
Hogy teltek évek boldogan,
s álmomba rejtve most ki van?

Mert bennem él még csendesen,
hangjával szólít csendesen.
Repülnék messze oly vígan,
nem lenne álmom hontalan.

Átszállanék száz édenen,
sietvén vár a végtelen.
Sirály kering a vágyakon,
reménnyel békém hordozom.

2000. november 15.

LÉLEKDALOK

Lélekdalok halk zenéje,
álmokat küld bús szívemre.
Szelíd hangja téged kérlel,
szép napjaink ne felejtsd el.

Húség himnusz régi dala,
múltunk képét hozza vissza.
Szerelem, vágy költeménye,
lelkünk mélyén ábránd fénye.

Nem szól másról, csak a csókról,
együtt töltött víg napokról.
Nyarakon át, hogy szerettél,
kék ég alatt átöleltél.

Lélekdalok halk zenéje,
szólal bennem mindörökre.
Vele hívlak, messze jársz már,
emléked, mi szívemnek fáj.

2000. november 15.

AZ ESTE TESTE

Este testén elmerengve
Lebegek a végtelenbe.
Éjnek álmát őrzi rejtve,
Mindenségnek égnyi kékje.

Benne sejlik a Hold fénye,
Csillagoknak minden éke.
Ráterülvén a szívemre,
Lesz az álom könnyű leple.

Fejem hajtom tenyerébe,
Andalító gyöngédsége.
Felrepít szép földi mennybe,
Hogy a lelkem ott szeresse.

Anyámként hű, áldott szíve,
Gyermekségem óvta, védte.
Szerelemnek vágysötéte,
Így lett hazám, mindörökre.

2000. december 26.

SZÚZ CSILLAG ÉJJEL

Nyári este csillag arca,
Felragyog, mint égi manna.
Oly gyönyörű tiszta fénye,
Szúzi álmok szenvedélye.

Gyöngéden szép éji násza,
Égben égbolt könnyű tánca.
Rám hajol tán csönd s a béke,
Szerelem-vágy reménysége.

Hűségem majd ő vigyázza,
Szívem boldog dobbanása.
Csókjai lágy harmat-cseppje,
Áldott hajnalt küld lelkemre.

2001. január 11.

ŐSZI LÁNG

Ha majdan egyszer elmegyek,
velem jön tán a képzelet.
Viszem magammal hangodat,
reményem így velem marad.

Tudom én jól, hogy nem feledsz,
szívedben őrzöl, úgy szeretsz.
Színes virágok illata,
lelkednek rétje, bimbaja.

Szerelmed fáján száz levél,
negédes csókokról mesél,
felejtven már, hogy jó az tél.

Hiába csönd, mély némaság,
sárgába hulló lombvilág,
örökkön él az őszi láng.

2001. január 27.

SZELLŐJÁTÉK

Bolondos kis furcsa játék,
szeme tükrén fény s az árnyék.
Hűn ragyog szép hajnal csillag,
éji égen feldereng majd.

Lágy mosolya szólít engem
felhők fölé, hogy kövessem.
Szállnék vele messzi tájra,
hol a szívem rátalálna.

Olyan volnék mint a gyermek,
félve súgnám miért szeretlek.
Szavam gyöngyként szétgurulva,
kristály-álmot megcsillantna.

Lelkem lila ködbe rejtve,
a szerelmen átlebegve.
Ámor küldte szívajándék,
boldog, szelíd szellő játék.

2001. március 4.

CSILLAGCSEND

Napjaimnak száz reménye,
vágy húrján át, zeng a szívben.
Száll a dallam végtelenben,
szavak fényén, csillagcsendben.

Felvillanó aranyteste,
álmokat szór szét az éjben.
Látom arcát s hogyha nézem,
lelkemig ér a szerelme.

Magához hív hangja egyre,
szólít engem fel a mennybe,
Isten karján andalodván.

Életemnek útja, képe,
új hitet ad a kezembe,
zeném hozzád, néked írnám!

2001. május 27

REGGEL

Ragyog a Nap mint szép szemed,
egy álmodon ha elmereng.
Gyermek szíved , hogy megremeg,
mily gyorsan telik életed.
Elillan halkan perce már,
lenyugvó Hold a napsugár.

2001. szeptember 19.

KÖKÖNNY

Sorsom keresztje fájdalom,
Szívemre zúdult árvaság.
Boldogság szirma-könnyvirág,
Hervadtan nyílik arcomon.

Üres mosoly a számalom,
Sárga levél, tört őszi ág.
Szél integet s mi búcsúzánk,
Eső kopog az ablakon.

Magam temetve gyászolom,
Borongó felhő-álmokon,
Vak árnya már a túlvilág.

Ködként terjengő bánatom,
Égből lehulló fátyolon,
Napot takarva, vért szitál!

2001. október 29.

ÉJFÉLI BÚS SZONETT

Ajtók mögött a csend beszél,
Sápadt szobámban szűz homály.
Fehér falak, halotti táj,
Tél homlokán hó-verejték.

Elszáll a szó, a víg kedély,
Az óra lassan körbejár.
Múltam feszít, sajogva fáj,
Vendég csak már a szenvedély.

Pillám csukott ha jó az éj,
Merengek álmok jóslatán,
Mindenség messzi távolán.

Szememre hajnalt hív a fény,
Réved a holdnak bársonyán,
Szívemben tengő bús magány.

2001. november 4.

MEZTELEN SZONETT

Levetett percek meztelen magánya,
Összegyűrt arcod hordozom magamban.
Nézem a semmit, minden oly hasztalan,
Véget ért életem bolondos tavasza.

Vándorként járok, bolyongok a világba,
Bánat rejtezik bujdosó szavamban.
Hiába hívlak gyöngéden, hangtalan,
Költő így lettem, szeretet koldusa!

Kereslek Nap mögött, mégse találá,
Ajkam csókodat régen csak kívánja,
Elérhetetlen a szívnek alkonyán.

Leomló hajad fényyszőke aranya,
Szivárvány szívéen nem csillan fel soha,
Mosolyod őrzöm, kedvesen ártatlan.

2001. november 9.

TÉLI ÉNEK

Csend honol már héthatáron,
Ajkamon lágy téli ének.
Áldott béke, dúlt hiteknek,
Csillag siklik égi szánon.

Hókristálydal, szúzi kánon,
Angyallanton zeng a lélek,
Hold a fénye tó tükrének,
Arcod benne újra látom.

Gyermekségem messze távol,
Ritmusok közt, játszva élek.
Estharang szól, vár az éjjel,
Jégbe ringó harmat-ágyon.

2001. december 27.

HAJNALLÁNY

Szemében a Nap ha felkel,
Arcán mosoly fénye táncol.
Szerelme mint lepke-álom,
Játszadozik hű szívemmel.

Öle bíbor, kéjet rejt el,
Édes csókja, méze mámor.
Dalol a szél, boldog nyárról,
Simogató szenvedéllyel.

Vigasztalva száz mesével,
Lelkéből szól gyöngé vágyról.
Rámhajol, a teste lángol,
Hajnalt ringat már az éjjel.

2002. január 8.

ESTI SZÍV

Bolondos szívem vágy húrján zenél,
Szemednek holdja áldott szenvedély.
Lenéz a földre, csábító szeszély,
Tavaszt hoz lágyan már az esti szél.

Szomjúzó ajkam száz csókot remél,
Élet forrása minden cseppje kéj.
Őrzöm az álmod, többé hát ne félj,
Dalomnak hangja száll csak és mesél.

Időnk mint tűz tán ellobban, elég,
Szerelmünk benne mégis fénnel ég,
Midőn egy csillag tündéRARCA hív.

Ölöllek kedves, vágyón én ma még,
Ábrándos hittel, hűn csodálva rég,
Gyönyört hajnal parázsa hogyha szít.

2002. február 7.

A SZERELEM EMLÉKMŰVE

Márványba vésett szavak maradtak,
A szépség emlék-obeliszkjein,
Merengve múltam tűnő képein,
Ezerszer áldva, megátkoztalak.

Hányszor hívtál és mégis hagytalak
Elveszni Téged, szívem csendjein,
S amíg nevettem más reményein,
Temetve mindent, elsirattalak.

A hűség már mint meddő kőfalak
Merednek égis, könnyek szirtjein,
Ki elmélked még őrzött percein,
Talapzatára rózsaszált lerak.

2002. február 15.

SZÍVEMRE FESTEM ARCODAT

Szívemre festem arcodat,
Napszemed, fényt s az árnyakat,
Mert minden kezdet csak te vagy,
Örökre őrzöm titkodat.

Hited, szerelmed, szép szavad,
Reményt, könnyet, a vágyakat.
Perceknek árját mely szalad,
Lelkedben rejlő pillanat.

Emléked híven így marad,
Aranyba mártva tollamat.
Egek tükrén kék alkonyat,
Szívedre festem arcomat.

2002. április 20.

SZERELEMKALENDÁRIUM

Hajnali holdvilág, csendülő éjjelek,
halkuló dallamra táncolok én veled.
Szívemnek vigasza, csillagfény két szemed,
pilláid hullámán felhőző kék egek.

Visznek már messzire, szédítő vad szelek,
arcunkon vágy tüze, parázsa megremeg.
Továtűnt szép tavasz távolból integet,
szerelmünk lombjain őszülő levelek.

Angyalok siratnak szűz-fehér könnyeket,
jéghideg mosolyuk, hókristály görgeteg,
szenvedély csókszava, dermesztő rengeteg.

Hervadó télvirág nyílik csak nélküled,
hűségem kékmadár, búcsút int, ellebeg,
emléked fáklyaláng, lelkemben szendereg.

2002. szeptember 6.

TAVASZI REQUIEM

Tavaszi álmok szőke leánya,
Szelíden ringass majd a halálba.
Fátyolként csókot lehelj szememre,
Te voltál egykor szívem szerelme.

Elhamvadt lassan húség gyertyája,
Kialszik pírja, boldogság lángja.
Lelkembe égett vágyak reménye,
Így lettem szépség, koldus szegénye.

Neved ha írom, száz könnyes dalba,
Az angyalok csak nevetnek rajta.
Lágy arcod emlék, lelkembe rejtve,
Tükörként őrzi, el ne felejtse.

Ki küldött engem e bús világra,
Miért, hogy szerelmem magányvirága.
Nem nyílik többé szép kikeletre,
Napnak sugára sem szeretgette.

2003. március 16.

ANGYALSZÍV

Az életem a végtelen ölen,
Gyermekké lesz tán, újra úgy hiszem.
Megnyugszik egyszer nők szívéen,
Nem sérti többé könny, se rejtelem.

Mert él a nyár és él még száz remény,
Tüzek ha gyúlnak árva lelkemen.
S az ifjúság mely illan vágy szelén,
Egy hűvös őszön álmot hoz nekem.

Hisz bennem élsz és benned élek én,
Tagadhatnám, de mondd, miért tegyem?
Mellettem állsz, hűn sorsom végzetén,
A túlvilágon őrizvén hitem!

2003. május 5.

KÖNNYED NYÁRI KÉPZETEK

Nyár van szívemben ősz helyett,
Virulnak mind a képzetek.
Aranyban fürdő reggelek,
Idéznek áldott percek.

Szelíd mosollyal rám nevet
A nap míg játszom én veled.
Álmok, ábrándok, érzetek,
Bolond a vágy, ha így szeret!

2003. június 22.

HATTYÚDAL

Fehér hattyú száll a vízre,
Mint a szívem szép szívedre.
Álomhabok közt merülve,
Párját hívja egyre-egyre.

Partról nézem és merengek,
Meghalok ha elveszejtlek.
Kecses hattyú, szüzi lélek,
Oly szelíd vagy, tündegyermek.

Repülj égis, könnyű tested
Felhők szárnyán ellebeghet.
Vár ott reád napszerelmed,
Érted él csak ezt kell hinned.

Nincs már több könny, neved újra,
Nem borul köd az azúrra.
Minden perced Isten óvja,
Hazatérve csillagokba.

2003. június 8.

KÉKTENGER LÁTOMÁS

Tekinteted ha messzeségbe ring,
Csak nézlek, míg az arcod felragyog.
Szívem a Föld, körötte Nap kering,
Oly kék a tenger s fodrozó habok.

Szemed sugára el-elrejtezik,
Egy könnycsepp néha, hogyha ráhajol.
De vágyad újra él és létezik,
Ha nyárnak csókja ajkadon dalol.

Remény felém csak tőled érkezik,
S e boldog érzés lelkemig hatol.
Ezernyi álmunk híven őrzetik,
Hisz Tőled én már el nem búcsúzom.

2003. június 15.

CSILLAGHULLÁS

Szememből egy könnycsillag lehull,
Felejttem én az áldott percekét.
Messze vagy már és nem fogod kezem,
A nyári éjre éjsötét borult.

Szerelmed szép volt, mégis elfakult,
Lelkemben őrzöm hű emlékedet.
Hiába holdfény, álom, képzelet,
Szíved feledni oly gyorsan tanult.

Holnap ha lesz is, fájó még a múlt,
Míg dalba írom százszor a neved.
Az életem lásd így adtam neked,
De lángja lassan, csöndesen kihunyt.

A mennybolton már csillag nem vidul,
Mert látják gyászom, mely mindent temet.
Magányom fájó, súlyos bús lepel,
És nem ragyog fel többé vágyazúr.

2003. december 19.

A SZENVEDÉLY NEVE

**Minden tűz és vágy szívemben,
Óh mely régen lánggal égett,
Nem élt másért, csak teérted,
Irgalmatlan szenvedélyben,
Keresvén a szélbe rejtett,
Alkonyősi lombszerelmed.**

2003. június 20.

MEMOÁR SZONETT

Hiába telt el annyi év,
Örök emléked bennem él.
Szegény szívemben vágy ha kél,
Nem tud feledni semmiképp.

Ezernyi baljós, szörnyű érv,
Lelkem kísérti, hogyha fél.
Fülemben hangod ott zenél,
Felsejlő arcod tündekép.

Nem tudja más csak az ki ért,
E dalban lantom mit mesél,
Könnyem ha issza kósza szél.

Tán kérdeném, hogy mondd miért,
Elszállt az álom, vágykedély,
De ajkad néma s nem felel.

2003. december 21.

EMLÉKTEMETŐ

Emlékeim sírkövére
Írtam fel áldott, szép neved.
Bolond remény, dalba rejtve,
Mi vigaszom a sír felett.

Szerelmem ott lent a mélybe,
Holtan fekszik, békéje csend.
Szíved, szívem elfeledte,
Nem fáj többé és eltemet.

Könny sem hull már a keresztre,
Mit lelkem állított neked
Jön majdan a bánat enyhe,
Hitem, hited ha nem lehet!

2003. december 29.

SZIVÁRVÁNY „HAIKU”

Csókod napsugár,
Szivárványvágyp-képzelet,
Tündöklő a nyár.

2004. január 30.

SZERELEM „HAIKU”

Remény csillaga,
Nyári álmok éjjelén,
Hozzád tér haza.

2004. január 30.

SZERELEMCSILLAG „IKU”

Szép szemed,
Szerellemcsillag,
Rejtelem.

2004. február 14

NAPSUGÁRSZÍV „IKU”

Napfényben,
Fürdik a reggel,
Szívemen.

2004. február 14.

TARTALOM

Bevezető	5
Játszol velem	7
Ifjúságom szerelme	8
Reggeli gondolat	9
Régi emlék	10
Öllek	11
Mosolyod öröme	12
Tőled szép	13
Szép lelked szíve	14
Szemed fényében utazom	15
Szívvarázs	16
Szerelmem oltalom	17
Alliterációk „L”-re	18
Tűzleány	19
Istennő szonett	20
Alliterációk „T”-re	21
Alliterációk „R”-re	22
Csillagok kezében	23
Szerelmes hangszerek	24
Fénytánc	25
Énekek éneke	26
Sirálykeringő	27
Lélekdalok	28
Az este teste	29
Szűz csillag éjjel	30
Őszi láng	31
Szellőjáték	32
Csillagcsend	33
Reggel	34
Kőkönny	35

Éjféli bús szonett	36
Meztelen szonett	37
Téli ének	38
Hajnallány	39
Esti szív	40
A szerelem emlékműve	41
Szívemre festem arcodat	42
Szerelemkalendárium	43
Tavaszi requiem	44
Angyalszív	45
Könnyed nyári képzetek	46
Hattyúdal	47
Kéktenger látomás	48
Csillaghullás	49
A szenvedély neve	50
Memoár szonett	51
Emléktemető	52
Szivárvány haiku	53
Szerelem haiku	54
Szerelemcsillag iku	55
Napsugár iku	56

Bodnár László

1970-ben született
Sátoraljaújhelyen.
Jelenleg is ott él.
1984-től ír verseket,
amelyek először
szülővárosa közéleti lapjaiban,
majd folyóiratokban jelentek meg.

Eddig négy verseskötete jelent meg:

Ismered jól a Tengert (1998)
A végtelen bölcsője Anyám (1999)
Áldott Éden (2000)
Harmóniák (2003)

Tagja a Kazinczy Ferenc Társaságnak, a Váci Mihály
Irodalmi Körnek, az Alkotó Képzőművészek és Írók
Országos Szövetségének, a Cserhát Művészkörnek,
a Zempléni Alkotók Egyesületének.

Alapítója a Sátoraljaújhelyen 2005-ben indult
Fiatal Írók Klubjának.

Ár: 800,- Ft